

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לבנות "עין חמד" - מקלרת ציון

פְּרֻשֶׁת חַיֵּי שָׂרָה - לְחַיּוֹת אוֹ לְעִשׂוֹת חַיִּים

"וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים" (בראשית כג, א)

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חניתי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימית סוליקה שלו בן מזל פחיה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זרה שאל בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל אליהו בן רחל נעמה בת שרה יחיה בן אריה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

מחסום, אינו דורך במקום, הוא נוטל את ההישגים הרוחניים והמוסריים הולך- ועולה ממדרגה למדרגה.

וכן נאמר אצל דוד המלך: "וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים" (מלכים א' א, א), יש זיקנה ואריכות של שנים ללא אריכות של ימים, ויש חיים של אריכות שנים וגם ימים. ולכן נאמר אצל יעקב אבינו: "וַיְהִי יָמֵי יַעֲקֹב שְׁנַי חַיָּיו" (בראשית מז, כח), שהיו השנים בעלי משמעות משום שמשוברים ומנוצלים היו בימים, ועל כן אנו מברכים זה את זה "אריכות ימים ושנים".

אדם מסוגל לקנות את עולמו בשעה קלה כנאמר במשנה (אבות פ"ד, יז): "יָפָה שְׁעָה אַחַת בְּתַשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא".

יוֹנָה הַנְּבִיא מְבַקֵּשׁ בְּאֵדִישׁוֹת מֵאֲנָשֵׁי הָאוֹנִיָּה "שְׂאוּנִי וְהִטְלִנִי אֶל הַיָּם וַיִּשְׁתַּקֵּה הַיָּם מִגְּלִיכִים" (יונה א, יב). מדוע מבקש שירימוהו? ולמה לא קפץ לים בעצמו? מתרץ הגרי"ל חסמן זצ"ל, כל חפצו ורצונו של יונה הנביא לנצל כל רגע וכל דקה, ועד שיצטרכו להרימו ולהטילו למצולות, הוא בינתיים יפשפש במעשיו ויתוודה ברגעיו האחרונים, כי חיים של עולם הבחירה, יקרים הם לאין ערוך.

וידועה אימרתו של ר' ישראל סלנטר: "כל עוד הנר דולק ניתן עוד לתקן".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פירש רש"י הקדוש: "בת מאה כבת עשרים לחטא, ובת עשרים כבת שבע ליופי". חיי האדם ושנותיו מתחלקים לשלוש קבוצות: גיל הילדות, גיל הנערות וגיל הבגרות.

על כן התורה מדגישה בכל שלב מאותם פרקי חיים של שרה אימנו ע"ה את המילה "שנה", שכן התורה מתכוונת להדגיש שבכל פרק ושלב, החיים נוצלו והיו לתוכן ובעלי משמעות, ולא אבדו אף רגע מאותם חיים אידיאליים.

וכדברי המדרש רבה: ויהיו חיי שרה "יוֹדְעֵ הַיָּמִי תְּמִימִם" (תהילים לז, יח)- זו שרה שהייתה תמימה כהדא עגלתא תמימה. כלומר שמילאה את תפקידה עד תום והפכה לשלימות מוחלטת.

כל אדם חפץ בחיים ובעל רצון עז לחיות, ואפילו אדם עם ייסורים קשים סבל ומכאובים, גם הוא מעוניין ורוצה בחיים.

וכמו שכותב הרב טיקוצ'נינסקי זצ"ל מעשה בגבב אחד שנגזר דינו לתלייה, ופעמים מספר ניסה להתאבד בכלאו ולא עלתה בידו, כאשר הובא לגרדום והתגלגלה אבן גדולה, באופן אינסטינקטיבי כפף את ראשו לבל יפגע. הרי שגם כשאדם מיואש וחפץ לשלוח יד בנפשו טרם בטל ממנו הרצון העמוק לחיות.

דרשו חז"ל "ימיו כצל עובר" הלוואי כצילו של כותל [הנראה כעומד] או כצילו של אילן [המתנדנד מעט אך אינו מתרחק], אלא כצילו של עוף בשעה שהוא עף. כענן כלה, וכרוח נושבת, וכאבק פורח, וכחלום יעוף.

אבותינו הקדושים ידעו את ערך החיים, ואת סגולתם, ומימד ערך הזמן וניצלו זאת עד תום, כנאמר אצל אברהם: "וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים" (בראשית כד, א), אברהם אבינו לא נעצר בשום

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בו אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

לרפואה שלימה ציון בן צ'חלה והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

להצלחת אלי ברוט ומשפחתו

זמני לכת

עיר	בניית לבנה	צאת לבנה	דבילון חס
י-ם	16:14	17:25	18:01
ת"א	16:31	17:22	17:56
חיפה	16:31	17:22	17:57
ב"ל	16:34	17:25	18:00

שואל ומשיב בהלכה - חתוך דברים חריפים - חלק ב'

אדם שחתך בסכין שאינו בן יומו דברים חריפים, על מה עליו להיזהר?

שאלה: אשכנז

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

תשובה: תשובה

חתך דברים חריפים בסכין, שאינו בן יומו והסכין היה נקי, מותר לאכלם בחלב. **הערה:** נקטינן בדעת השו"ע דווקא בן יומו עושה אותו בשרי ואין לאוכלו בחלב אלא אם כן מסיר ממנו עובי אצבע. עיין שו"ת יביע אומר ח"ד (חאו"ח סימן ט אות י), ובשו"ת יחיה דעת ח"ב (עמוד קצג בהערה) ובספרו הליכות עולם ח"ז (עמוד עב).

ומכל מקום ראוי ונכון להדיח במים את מקום החתך, לפני שאוכלו בחלב. **מקורות:** עיין זבחי צדק (שם אות ח), וכף החיים (שם אות י). וכיון שאין טורח והפסד ראוי להדיח.

אולם לדעת בני אשכנז, גם כשהסכין אינו בן יומו וחתך איתו דבר חריף, אין לאוכלו עם המין השני.

טחנו בשר בבלנדר, ולאחר עשרים וארבע שעות טחנו בו דבר חריף, מותר לאוכלו עם מאכלי חלב. **מקורות:** בפרט כשהבשר קר, והמטחנה לא הגיעה לחום, שהיד סולדת בו. ראה כף החיים (יו"ד סימן צו ס"ו). ולדעת בני אשכנז יש להחמיר.

תבלינים חריפים, שנטחנו במטחנה בשרית בת יומה [שטחנו בה ב-24 שעות האחרונות בשר חם], אסור להשתמש באותם תבלינים עם מאכלי חלב. אולם כאשר המטחנה אינה בת יומה, והיא נקיה לחלוטין, מותר.

ולבני אשכנז, גם כאשר המטחנה אינה בת יומה אסור. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן צו ס"ג) והרמ"א שם. ואף כאשר מכניסים בשר קר, להב הסכין שבמטחנה מתחמם עד כדי חום, שהיד סולדת.

וכן הדין כאשר המטחנה או המיקסר בשרי, שוב אסור לחתוך בו בצל או מאכל חריף אחר לאוכלו עם חלב.

הכנסת אורחים

להלן סיפור המעובד מתוך 'מידות והנהגות טובות' ויש בו כדי ללמדנו מהי מעלת הכנסת אורחים. אבי זצ"ל סיפר מעשה נורא, שסיפר לו הצדיק הרב אריה לוי (רב האסירים הידוע כאיש חסד מופלא): 'יהודי בשם ר' יוסף שכב בלי הכרה בבית הרפואה 'ביקור חולים' בירושלים. ר' אריה עמד ליד מיטתו, ולפתע פתאום פקח החולה את עיניו.

הוא ראה את רבי אריה, ואמר לו בהתרגשות: "ר' אריה, אני חוזר עכשיו מבית דין של מעלה. בשמים היה דיון בענייני האם להשאירני למעלה או לאפשר לי לחזור לעולם הזה. לאחר דין ודברים החליטו הבית-דין להחזירני לעולם הזה כדי לאפשר לי הזדמנות נוספת לתקן את מעשיי. **לאחר פסק הדין לא ידעתי את הדרך, שבה עליי ללכת כדי לחזור לעולם הזה.**"

"לפתע אני שומע מישהו הקורא לכיווני 'יוסף', אני מסתכל ורואה על ההר אחד יושב וקורא לי. ניגשתי אליו, והוא אמר לי: 'אתה מכיר אותי? אתה זוכר אותי?', התבוננתי בפניו ארוכות. אולם לא זכרתי אותו, ולכן אמרתי 'לא', אז הוא אמר: 'אני אזכיר לך, מהיכן אני מכיר אותך. המנהג בערי ובכפרי אירופה שבלייל שבת היו מגיעים עניים רבים בכל עיר וכפר, שלא היה להם מקום לאכול בשבת'.

"בסוף התפילה לפני תפילת 'עלינו לשבח', היו כל העניים נעמדים על יד הדלת, ובגמר התפילה כל אחד מהמתפללים הקבועים, המתגוררים שם, היה לוקח איתו עני אורח, כדי שיוכל הלה לסעוד על שולחנו. באותה השבת היו עניים רבים, ואני עמדתי ביניהם. הייתי אדם גדול ושמן. **כולם הסתכלו עליי, אולם העדיפו לקחת מישהו אחר, וזאת מחשש, שאוכל יתר על המידה.**"

"בסופו של דבר נשארתי לבד בבית הכנסת, ואף אחד לא רצה לקחת אותי. באותה שבת אתה ואבא שלך הייתם האחרונים שעזבו את בית הכנסת, אביך הסתכל עליי ואמר: 'יוסף בוא, אנחנו לא לוקחים אותך', ועזבתם את בית הכנסת. אני פרצתי בבכי, שכן לא היה מי שיארח אותי."

"לאחר כעשר דקות חזרת, ואז שאלתי אותך: 'מה קרה? מדוע חזרת?' ואתה אמרת, שכשהלכת לביתך, אמרת להוריך: 'איך אנחנו יכולים לאכול, אם יש יהודי, שאין לו מה לאכול? איפה הרחמנות? איך אנחנו יכולים לעזוב מישהו, שאין לו מה לאכול בשבת קודש?' ובכית'."

"אביך לבסוף אמר: 'טוב, תקרא לו'. חזרת והבאת אותי, והייתי אצלכם בשבת. **אמרתי לך אז, שאני אשלם לך בעד המצווה הזאת. מאז לא נפגשנו כל ימי חיי.** עכשיו אני רואה אותך אחרי הרבה שנים, יוסף, מה אני יכול לשלם לך, תגיד לי! אז אמרתי 'הבית דין שלחו אותי לחזור לעולם העשייה, אך אני לא יודע את הדרך'. **הוא הראה לי את הדרך, וכשהלכתי לפי הוראותי קמתי בבית הרפואה.**"

מינויים לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com	הקדשת העלון ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' גא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926	לשאלות בהלכה גא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב שלום אהרן לופס זצ"ל

הגאון הרב שלום אהרן לופס זצ"ל - נולד בחאלב שבסוריה ב-י"ז בכסלו ה'תרס"ה (1904). בשנת ה'תרצ"א (1931) הוסמך להוראה על ידי רבני ירושלים הספרדים: הראשון לציון ר' יעקב מאיר, ר' אברהם פילוסוף ור' בן ציון קואינקה. בשנת ה'תרצ"ו (1936) ייסד יחד עם ר' יהודה צדקה את אגודת "מקבציאל", שמטרתה להקים מסגרת תורנית עבור צעירי ירושלים, שלא מצאו את מקומם בישיבות הממוסדות. בשנת ה'תרצ"ח התמנה לדיין בבית הדין הספרדי בירושלים.

לאחר קום המדינה עזב את שכונת בית ישראל ועבר להתגורר בשכונת מוסררה ("מורשה") והקים בחצר שטראוס שבתחומה בית ספר חרדי לילדי השכונה. בין השאר פעל בקרב ילדי המעברות. כמו כן הקים את אגודת "מזהירי שבת", שפעלה לסגירת חנויות ובתי עסק בירושלים לפני כניסת השבת.

בשנת ה'תש"י (1950) התבקש על ידי הראשון לציון ר' בן ציון מאיר חי עוזיאל לקבל על עצמו את תפקיד הרב הראשי בעכו. בכל באב ה'תש"י נבחר לתפקיד, ונשא בו כיוכל שנים. עסק בתורה כמעט בכל שעה ביום ובלילה. על שיקדתו המופלאה סיפר רבנו כי בימי צעירותו לא עבר עליו כמעט שבוע בלי סיום מסכת. מחצות לילה החל סדר יומו. מלומד בנסים. זכה לגילויים רבים בחלום. זכה לגילוי אליהו הנביא. ענוותן. **חי בפשטות בל תתואר, ואף מרצפות לא היו בביתו! כל עוד מכרו קרח לא רכש מקרר לביתו! את רוב רכושו חילק לצדקה.** במשך שנים רבות החזיק כולל אברכים על שם אביו בירושלים. מלבד זאת תמך בעשרות רבות של חתנים בני תורה מכל רחבי הארץ. נפטר כ"ו מרחשון ה'תשנ"ה (1994). חי כ-90 שנים. ציונו בהר המנוחות בגבעת שאול בירושלים.

אביו: ר' יעקב. **מרבותיו:** ר' עזרא עטייה (ראש ישיבת 'פורת יוסף'). **בנו:** ר' מרדכי (חבר בית הדין הרבני הגדול. נפטר בחי' אביו בשנת ה'תשמ"ה). **חתנו:** הראשון לציון ר' אליהו בקשי דורון (בעל שו"ת 'בנין אב'). **מתלמידיו:** חכם נעים אליהו (בנו של המקובל חכם סלמאן אליהו בעל 'כרם שלמה', ואחיו של הרשל"צ ר' מרדכי אליהו זצ"ל) ור' רחמים הררי.

אחד מתלמידיו, ר' נתנאל בוקר זכור כיצד הגיע פעם לבית הכנסת בצהרי יום שישי, ומצא שהרב יושב ולומד, אך פניו מפיקות צער גדול "קרה משהו, כבוד הרב?" העז לשאול. ר' שלום נשא אליו עיניים של כאב, ואנחה עמוקה נפלטה מפיו. **"קיבלתי היום שבעה מכתבים מחתנים בני תורה המבקשים ממני עזרה, ויש בידי רק אלף שקלים"**, תינה את צערו. "ואני תוהה, איך אפשר לחלק לכל אחד מהם סכום כה מועט? אני רוצה שיקבלו סכום הגון, שיהיה להם לתועלת... **"ובעוד המילים על שפתיו, נכנס יהודי נוסף אל בית הכנסת, הניח מעטפה על השולחן, ונפרד מהרב לשלום בתנועת יד מהירה, בלי אומר ודברים.**

הרב פתח את המעטפה ושלף משם חפיסה עבה של שטרות. הם עברו בין אצבעותיו בזריזות, כשר' נתנאל בוקר מביט על המחזה, משתאה. **"עשרת אלפים שקלים!"** הכריז הרב והאושר הציף את כל כולו. ים הכאב נעלם, ואת מקומו תפסו הרון והגילה. **הוא קם ממקומו ופצח בריקוד נלהב עם תלמידו.** "אדוננו אדון עולם!" הכריז ר' שלום, "הקב"ה עוזר לנו!" **לאחר מכן התיישב חזרה במקומו, חילק את הסכום לשבעה חלקים ושיגר את המעטפות ליעדן.** "לנגד עיני התקיים מאמר חז"ל, מספר ר' נתנאל בוקר, "שכל הרודף אחר הצדקה, הקב"ה ממציא לו מעות".

על העובדה שהרב לא חת מפני אף אדם, יעיד הסיפור הבא: אחד הקצבים בעכו ניגש פעם אל ר' שלום וביקשו שיעניק תעודת כשרות לאטליז שלו. ר' שלום ידע שאותו קצב רחוק מיראת שמים, והוא עלול להכשיל את הרבים, גם אם יוצמד אליו משגיח כשרות, ולכן סירב להעניק לו תעודה. הקצב, שהתרגז מאד, הניף את ידו, ובתנועה מאיימת, שהופנתה כלפי צווארו של הרב, איים: **"אני אשחט אותך!"** ר' שלום הזדקף, ונתן מבט נוקב בקצב. "אדוננו אדון עולם. אין עוד מלבדו!" **הברנש שמט ידיו ברפיון לצדדים, ובהילוך איטי פסע לאחור ונעלם...**

הרב היה מעורר מאוד בעניין תפילת וותיקין (תפילה עם הנץ החמה). שגורים היו על לשונו דברי הגמרא האומרת שהאדם המתפלל בנץ-לא יינזק כל אותו היום. אחד מבעלי הבתים בקהילתו, ששמע את הדברים, החליט לבוא ולהתפלל וותיקין. איש זה היה סוחר ירקות בשוק של עכו, ובבואו באותו יום להתפלל, קשר את סוסתו יחד עם הירקות בסמוך לבית-הכנסת, וכך נכנס להתפלל בהיותו סמוך ובטוח בדברים, ששמע מפי הצדיק, כי לא ייגרם לו נזק כל אותו היום.

והנה לאחר סיום התפילה, יוצא מידוענו בדרכו לעבודה ומגלה במר נפשו, כי הסוסה נגנבה. מיד הוא נכנס לרב ומספר לו בבכייה על שאירע, ושואל לפי תומו: "הן הרב הבטיח לנו, כי אם נתפלל וותיקין - מובטח לנו, שלא יינזק כל אותו היום. אם כן, מדוע הסוסה נגנבה?". הבטיח לו הרב, שלא רק שלא יינזק מהגניבה, אלא עוד ירוויח כפליים. שב האיש לביתו, כשהוא שמח וטוב לבב ומאמין לדברי הרב. לא חולפים ימים אחדים, מוצא האיש לפליאתו את סוסתו ליד ביתו. ולא רק זאת, הסתבר, שהיא מעוברת, ולאחר זמן היא המליטה סייח והוא מכר אותו בדמים מרובים. וראה עין בעין כיצד ברכת הרב על עניין ה'כפל' התקיימה במלואה!

לא אחת אירע, שמשמשו ליווהו אל אולם, שבו אמורה הייתה להיערך ברית מילה, ועוד על המפתן, לפני שנכנס, פנה אל משמשו ופסק: **"אליהו הנביא לא נמצא כאן!"** וסב על עקבותיו. הצצה חטופה לאולם פנימה, הבהירה למשמש שמחיצת הצניעות בין הגברים לנשים אינה קיימת במקום זה.

שִׁדוּךְ מִפְּלֵא

כי ברור שענבי הגפן בענבי הגפן ויזכו לבניין עדי עד.

הכל לחצו את ידיי, והחתן הגדיל לעשות ונפל על צווארי. אף אחד לא נעמד לדבר אחריי, ונראה היה, כי הדרשה הזו הצילה את שמחת השבע ברכות שכמעט הושבתה. ואז ניגש אלי יהודי שישב לצדי ושאל לשמי. הוא רוצה להציע לי שידוך.

"ואיך אתה קשור לחתן?", התעניין. "אני לא קשור לחתן" הבהרתי לו. "אתה מהצד של הכלה". שללתי את האפשרות: "לא, אני אפילו לא יודע מה שם הכלה". "אז מה אתה עושה כאן?" הקשה.

"חסד. ביקשו ממני להשלים מניין, והייתי מעשרה ראשונים". הוא צחק ואמר: "כנראה אנחנו קרובי משפחה. גם אני עובר אורח, שהגעתי לכאן לבקשת אחד הקרובים".

"רציתי להציע לך את בת אחותי", הוא אומר. "מה גורם לך לחשוב להציע את בת אחותך, לפני שאתה מכיר אותי בכלל?". "אומר לך את האמת, ראשית אחרי הנאום המיוחד שלך, ובמיוחד, אחרי שאני שומע, שאתה כאן בהתנדבות אני מעריך אותך, ונקודה שלישית, שפשוט למה לא לנסות?".

הטענה השלישית הכריעה את הכף. **נתתי לו את הטלפון של הורי והתפזרנו לדרכנו.** כל השאר כבר היסטוריה. **מאותו הערב יצא שידוך, וכיום יש לנו שלושה ילדים, חסד ה'.**

"לפני זמן מה אני פוגש באוטובוס מישהו מוכר. הוא מביט בי ואני בו. "אתה מוכר לי מאיזשהו מקום", הוא אומר. "וגם אתה", אני עונה לו. שנינו מביטים זה בזה. ברור לנו, שראינו ושדיברנו אבל לא נזכרים.

והנה הוא נזכר! "זה אתה הנואם מהשבע ברכות של אחי - מרדכי. איך יכולתי לשכוח, מעולם לא שמעתי דברי שבח כאלה על ידי מי שאינו מכיר כלל את החתן. זה היה ערב עגום מאד, שלא תרם לשמחת החתן והכלה, ואתה הצלת אותו בהופעתך ובדרשתך".

כעת גם אני נזכר... צחקנו. "אוי ויי", הוא אומר פתאום. "מה קרה?" אני שואל. "הבטחתי לך פרס, זוכר?". "אל תדאג, הקב"ה קיים את הבטחתך. קיבלתי את הפרס שלי...".

הוא הביט בי בתימהון, ואז סיפרתי לו על המפגש הבלתי צפוי עם אורח קרוא נוסף בתוך שבע הברכות הללו, שהוביל להצעת שידוך עם בת אחותו.

"אף שיש לך חלק בשידוך, לא יכולנו להזמין אותך, כי לא היה לנו מושג מה שם המשפחה שלכם, את זה לא לחשת לי...".

הגעתי לתחנה ואמרתי: **"סלח לי, שאני ממנה. פשוט הפרס שלך הביא עוד כמה פרסים קטנים, ואני חייב למחר לאכול עם כולם ארוחת צהריים...".**

(מעובד מתוך 'האמנתי ואדברה')

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל	ולד יחיאל בן יוסף ז"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	גאולה בת טובה ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	מזל בת שמעון
חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	רחל רפאת בת השמת ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחה ז"ל	יעקב בן אסתר ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	זילפה בת רנדא ע"ה
מישא אסתר בת זרהה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לוי ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל	אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כחנן ע"ה	משה בן רוזה ז"ל	נעמי בת כחנן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל	מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעימה בת גורג'ה ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
ע"ה שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל	ע"ה שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל	שמעון בן שמחה ז"ל	יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה	יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'ה בת נעימה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל

